

Verschuren, Ernst

Van: Secretariaat <secretariaat@herkenouderverstoting.nl>
Verzonden: zaterdag 21 maart 2020 15:53
Onderwerp: Tijd voor herbezinning

Vorige week was ik met vakantie, wintersport. Die sneeuwcondities waren niet opperbest, laat ik dat als excuus gebruiken, want ik viel op een nogal knullige wijze. Ik voelde een 'snap', maar stond weer op en heb zo waar nog drie uur door geskied tot het echt niet meer ging. Toen ik de volgende dag wakker werd was de pijn niet te harden en mijn knie zo dik dat ik mijn verantwoordelijkheid wel moest nemen. Ik heb gebeld met mijn verzekering en gevraagd wat ik moest en mocht doen.

Zo belandde ik in het regionale ziekenhuis. Terwijl er in het dal nog niet één corona patiënt was geconstateerd, was de vooringang gesloten en stond er bij de zij ingang een witte 'party' tent voor [een eerste triage](#). Of ik wel ziek genoeg was om het ziekenhuis in te mogen? Daarnaast moest ik ook een formulier invullen, plus tekenen, dat ik bijvoorbeeld niet uit Italië kwam.

Mijn man moest op afstand blijven van de tent en mocht uiteraard niet mee naar binnen. Eenmaal binnen kreeg ik eerst [een gesprek met een echte specialist](#). Nadat hij uitvoerig keek naar wat ik nog wel zou kunnen met mijn knie, wilde hij eerst weten wat er nu werkelijk aan de hand was. Er volgde een duidelijk onderzoek wat bestond uit röntgen foto's, weer een vervolg gesprek en aansluitend een CT scan, met weer een gesprek.

Na een dag ziekenhuis kon ik naar huis met pijnstillers, een brace en trombose spuitjes, plus een CD met alle informatie, een brief voor de Nederlandse specialist en de expliciete opdracht eerst in Nederland een MRI te laten maken [alvorens tot behandeling van de klachten over te gaan](#). Skiën zat er niet meer in. Sowieso kregen alle toeristen op donderdagavond te horen dat wij allen maandag om 11.00 uur uit Oostenrijk vertrokken moesten zijn en werd Tirol afgesloten, punt.

In Nederland begreep mijn huisarts de urgentie, werd ik meteen verwezen naar de juiste specialist (verstand van zaken) en krijg ik eerst de MRI, alvorens er tot behandeling werd overgegaan.

Een lange inleiding om mijn punt te maken, maar hoe treffend is bovenstaand verhaal in vergelijking tot wat nu talloze ouders, die willen scheiden, overkomt?!

Deze ouders worden namelijk aan behandelingen onderworpen [zonder enige diagnose](#)! Zonder dat maar één persoon zich verdiept heeft in de twee volwassenen, die er blijkbaar samen niet netjes uit kunnen komen, na tijdelijke ontoerekeningsvatbaarheid, wat elke scheiding met zich mee brengt. Met ouder(s) die de [kinderen niet centraal kunnen stellen](#), gaan steeds meer professionals bemoeien, [die zichzelf hebben bestempeld als expert](#). [Deze experts komen met behandelingen](#), gaan zich met de kinderen bemoeien, geven analyses en dwingende adviezen, zonder enige diagnose.

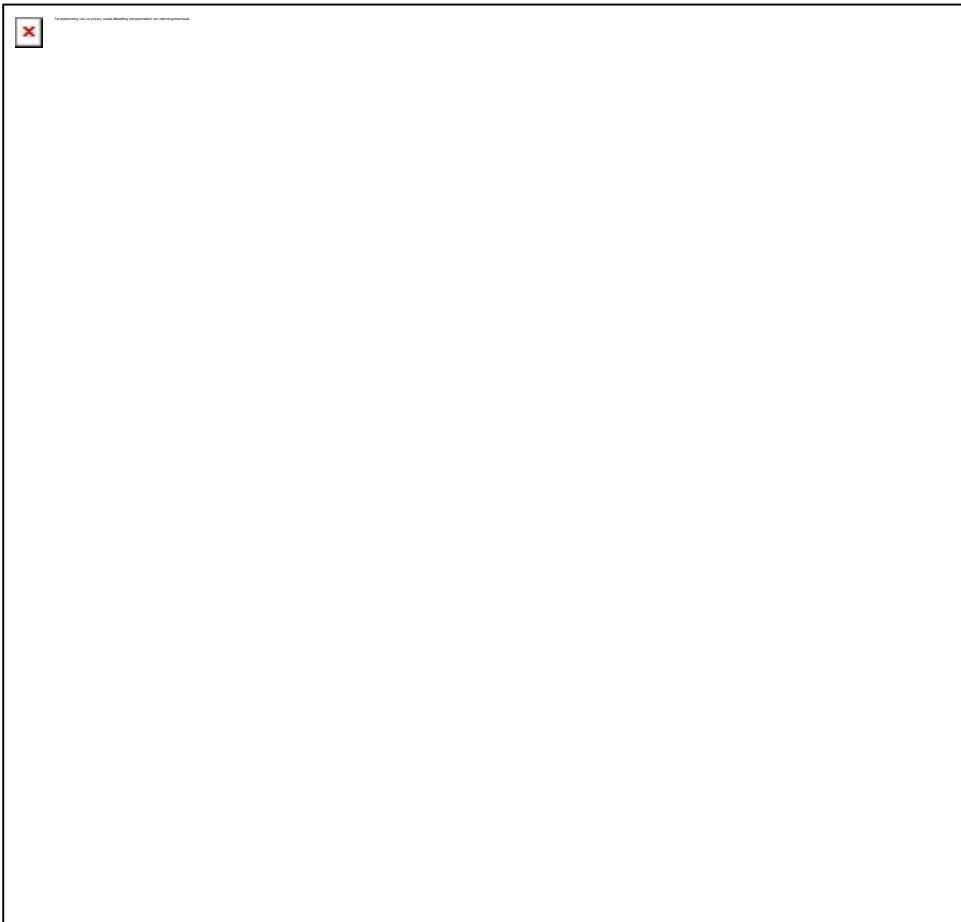
Is dat niet raar?

Hoe kan het zijn dat, zodra iemand fysieke klachten heeft, men eerst exact wil weten wat er aan de hand is, om gericht met de juiste experts/specialisten tot een herstel te komen, maar zodra er blijkbaar iets psychisch aan de hand is, ouders en kinderen overgeleverd zijn aan een complete idioterie en wirwar van allerlei zogenaamde professionals, die elkaar werk toespelen? En erger, dat vervolgens niemand in die keten afgerekend wordt op het resultaat?

Dat het blijkbaar heel normaal is dat [twee kinderen per uur vervolgens het contact verliezen met de uitwonende ouder](#)? Waarbij er totaal geen compassie, empathie of begrip is voor de ouder die lijdzaam toe moet zien [hoe het kind steeds stiller wordt in de afwijzing](#)? Waarbij framing, beeldvorming door de ex, vermoedens, valse beschuldigingen de boventoon voeren? Waarbij ouders die aandringen op een juiste diagnose ([en die mogelijkheid is er dus wel](#)) weggezet worden als strijdend, agressief, labiel? **Zou u niet van minder gek worden?**

Hoe kan het zijn dat niemand, maar dan ook niemand in de gehele scheidingsketen, zich geroepen voelt om het goede te doen? Om eerst eens goed te kijken met wat voor volwassenen men te maken heeft en uiteraard deze ouders te verwijzen naar [de echte specialisten die er verstand van hebben](#)? Die ervoor kunnen zorgen dat de kinderen het minst onder de scheiding te lijden hebben?

Helaas is het 'Movies that matter festival' door de corona crisis afgezegd, want wij hadden ons voorbereid op de afterparty om enkele verantwoordelijken in de keten te bevragen naar aanleiding van de documentaire die 23 maart om 20.30 u op NPO2 wordt uitgezonden; Verstoten vaders.

Ook stonden wij klaar om op 26 maart a.s. het [Expertteam Ouderverstoting](#) te wijzen op [hun opdracht van de Tweede Kamer](#), die duidelijk afwijkt van de opdracht die vervolgens het ministerie JenV heeft gegeven. Ook dat gaat niet door en ondertussen blijft de gehele keten in de loopgraven en krijgen wij nu dagelijks radeloze ouders aan de telefoon; *Corona wordt nu aangewend om de omgangsregelingen stop te zetten! De keten staat er niet alleen bij en kijkt toe, nee, zij werkt er actief aan mee.*

Het enige wat onze volksvertegenwoordigers doen, is dit gegeven 'aankaarten' bij de woordvoerder van hun politieke partij.

Het water staat ons aan de lippen, er zal nu doorgepakt moeten worden, want het kan niet zo zijn dat er dadelijk ouders, kinderen, grootouders, sterven zonder de hereniging, waar al deze ouders recht op hebben.

Nederland is koploper uit huis plaatsingen. Geestelijk gezonde, verantwoorde, ouders zijn door de keten met succes uitgebannen.

Ongangsregelingen, vastgelegd in een beschikking, worden compleet genegeerd door onze exen, met steun van de keten.

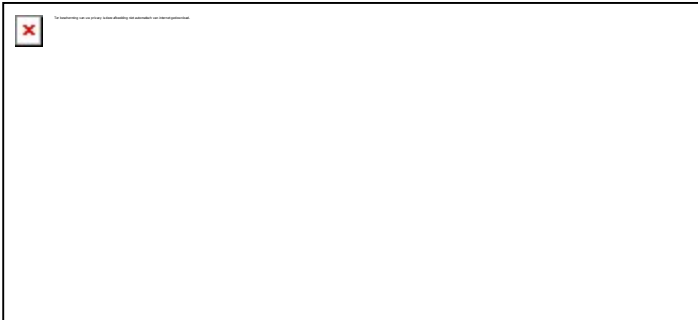
Laat deze weken een periode van herbezinning zijn. Houd al die dossiers nog eens tegen het licht en dwing de keten hun verantwoordelijkheid te nemen. Opdat het niet langer als 'normaal' wordt beschouwd dat talloze ouders en hun achterban worden afgeschreven, zonder dat er een diagnose is gesteld, door mensen die niet aan juiste kwalificaties voldoen.

Stop ouderverstoting, een kwestie van willen en doen!

Kijk dus als je blijft aanstaande maandag en vraag je eens af hoe jij zou reageren als jou het meest basale in het leven wordt ontnomen, gewoon omdat het kan !

Annemarie van Mackelenbergh

Voorzitter

[Stichting Écht Scheiden Zonder Schade](#)

E: avmackelenbergh@herkenouderverstoting.nl

T: +31 6 37169408

W: www.herkenouderverstoting.nl